

Bài Thương Khó Đức Chúa Giêsu Kitô

theo Thánh Gioan

NK: Người Kể

CG: Chúa Giêsu

DC: Dân Chúng

M: Một Nhân Vật

Giám mục Nguyễn Văn Hòa

NK:

Sự thương khó Đức Chúa Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an. Khi ấy

Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cê - dron ở đó có một khu vườn. Người vào đó

với các môn đệ Giu - đa tên phản bội đã biết rõ nơi ấy, vì Chúa Giê - su thường đưa các môn đệ

tới đó hội họp. vậy Giu - đa dẫn tới một toán quân cùng vệ binh do các thượng tế và biệt phái

cấp cho, chúng đến đây với đèn đuốc và võ khí. Chúa Giê - su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình

nên Người tiến ra và hỏi rằng: **CG:** Các người tìm ai? **NK:** Chúng đáp lại rằng: **DC:** Tìm Giê - su Na -

Za - Rét. **NK:** Chúa Giê - su bảo chúng rằng: **CG:** Chính là ta đây. **NK:** Giu - đa là kẻ định nộp Người

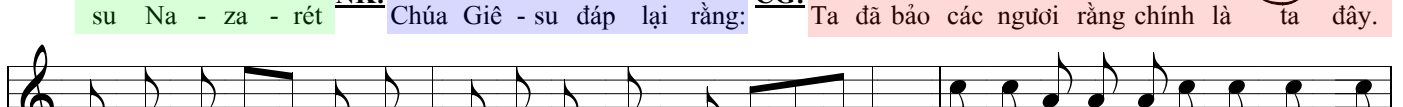
cũng đứng đó với bọn chúng. Nhưng khi Người vừa nói "Chính là ta đây" thì bọn chúng lùi lại và

ngã xuống đất Người lại hỏi chúng rằng: **CG:** Các người tìm ai? **NK:** Chúng thưa rằng: **DC:** Tìm Giê -

su Na - za - rét **NK:** Chúa Giê - su đáp lại rằng: **CG:** Ta đã bảo các người rằng chính là ta đây.

NK: Vậy nếu các người tìm bắt ta thì hãy để những người này đi. Như thế là trọn lời đã nói, trong những

kẻ Cha ban cho con, con không làm mất người nào. Bấy giờ, Si-mon Phê-rô có sẵn thanh gươm
 chém đứt tai tên đầy tớ vị thượng tế. Đầy tớ ấy tên là Man-cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô
 rằng: **CG:** Hãy xô gươm vào vỏ chén Cha ta đã trao lẽ nào ta chẳng uống. **NK:** Bấy giờ toán quân
 và vệ binh của người Do Thái bắt trói Người. Họ điệu Người đến nhà An-Na, vì ông này là nhạc
 phụ của Cai-pha đương làm thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha là người đã giúp ý kiến này cho người
 Do Thái để một người chết thay cho cả dân được nhờ. Còn Phê-rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa
 Giê-su. Môn đệ này quen vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê-su vào trong sân vị thượng tế
 còn Phê-rô thì đứng lại ngoài cửa. Vì thế môn đệ kia là người quen biết vị thượng tế, nên ra nói với
 người giữ cửa và dẫn Phê-rô vào. Đứa nữ tì gác cửa liền hỏi Phê-rô rằng: **M:** Có phải ông cũng
 là môn đệ người này không? **NK:** Phê-rô đáp lại rằng: **M:** Không phải đâu. **NK:** Đám thù hạ và
 vệ binh có nhóm một đống lửa mà sưởi vì trời lạnh. Phê-rô cũng đứng sưởi với họ. Vị thượng tế
 hỏi Chúa Giê-su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê-su đáp lại rằng: **CG:** Tôi đã giảng

công khai trước mặt mọi người, tôi thường giảng dạy tại hội trường và trong đền thờ, nơi người Do

Thái thường tụ họp, tôi không nói chi thầm lén cả, tại sao ông lại hỏi tôi? Hãy hỏi những người

đã nghe tôi, họ biết tôi nói những gì. **NK:** Nghe vậy một tên vệ binh đứng đó và mặt Chúa Giê-su

mà nói rằng: **M:** Anh dám trả lời vị thượng tế như vậy sao? **NK:** Chúa Giê-su đáp lại rằng: **CG:** Nếu

tôi nói sai, thì hãy chỉ cho tôi sai ở chỗ nào, còn nếu tôi nói phải thì tại sao anh lại đánh tôi.

NK: Rồi An-Na cho giải người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai-pha. Lúc ấy Phê-rô đang

còn sưởi có kẻ đến bảo ông rằng: **M:** Có phải ông cũng là môn đệ người này không? **NK:** Ông

lại chối rằng: **M:** Không phải đâu. **NK:** Một tên thủ hạ vị thượng tế có họ với người bị Phê-

rô chém đứt tai cãi lại rằng: **M:** Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người này sao? **NK:** Phê-

rô lại chối lần nữa và tức thì gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Chúa Giê-su từ nhà Cai-pha đến công

đường. Lúc đó trời tảng sáng và họ không vào công đường vì sợ như bản và để có thể ăn lễ

Vượt Qua. Lúc ấy Phi-la-tô ra ngoài gặp họ và nói rằng: **M:** Các người tố cáo người này về tội chi?

NK: Họ đáp rằng: **DC:** Nếu hẳn chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi đã không nộp cho ông.
NK: Phi-la-tô bảo họ rằng: **M:** Các người cứ bắt và xét xử theo luật của các người. **NK:** Nhưng
 người Do Thái đáp lại rằng: **DC:** Chúng tôi không có quyền lên án xử tử ai. **NK:** Thế mới ứng
 nghiệm lời Chúa Giê-su đã nói trước: Người sẽ phải chết cách nào. Bấy giờ Phi-la-tô trở vào
 công đường gọi Chúa Giê-su đến và hỏi rằng: **M:** Ông có phải là Vua dân Do Thái không?
NK: Chúa Giê-su đáp lại rằng: **CG:** Quan tự ý nói thế hay là có người khác nói với quan về
 tôi? **NK:** Phi-la-tô đáp rằng: **M:** Ta đâu phải là người Do Thái. Nhân dân ông cùng các thượng
 tế đã nộp ông cho tôi, vậy ông đã làm chi? **NK:** Chúa Giê-su đáp rằng: **CG:** Nước tôi không
 thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì quân đội tôi đã chiến đấu để tôi
 không bị nộp cho người Do Thái, nhưng mà nước tôi không thuộc về thế gian này. **NK:** Phi-la-tô
 hỏi rằng: **M:** Vậy ông là Vua ư? **NK:** Chúa Giê-su đáp lại rằng: **CG:** Quan nói đúng Ta là Vua
 Vì thế Ta đã sinh ra và đến trong thế gian này là để làm chứng cho sự thật, ai hãm mộ sự

thật thì nghe ta. **NK:** Phi-la-tô hỏi Người rằng: **M:** Sự thật là chi? **NK:** Nói lời này xong ông lại ra gặp người Do Thái và bảo chúng rằng: **M:** Ta không thấy nơi người này có lý do gì để lên án. Nhưng theo tục lệ của các người, ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp lễ vượt qua. Vậy các người có muốn ta phóng thích Vua Do Thái cho các người chăng? **NK:** Chúng ta lên rằng: **DC:** Không, nhưng xin tha Ba-ra-ba. **NK:** Ba-ra-ba là một tên trộm cướp. Bấy giờ Phi-la-tô truyền đem Chúa Giê-su đi mà đánh đòn người. Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn đội lên đầu Người, và mặc cho Người một áo đỏ, rồi chúng đến gần mà nói rằng: **DC:** Tâu Vua Do Thái. **NK:** Phi-la-tô lại ra ngoài và nói rằng: **M:** Đây ta dẫn người ấy ra ngoài cho các người, để các người biết rằng ta không thấy nơi người ấy một lý do nào để lên án. **NK:** Bấy giờ Chúa Giê-su đi ra đầu đội mào gai và khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo chúng rằng: **M:** Đây là Người. **NK:** Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la lên rằng: **DC:** Đóng đinh nó vào thập giá, đóng đinh nó vào thập giá. **NK:** Phi-la-tô bảo chúng rằng: **M:** Các người cứ đem đi mà đóng đinh ông vào

thập giá, phần ta, ta không thấy lý do nào để lên án. **NK:** Người Do Thái đáp lại rằng: **DC:** Chúng

tôi có luật và cứ theo luật đó thì nó phải chết, vì nó đã tự xưng mình là con Thiên Chúa. **NK:** Nghe

lời đó, Phi-la-tô càng hoảng sợ hơn. Ông trở vào công đường và hỏi Chúa Giê-su rằng: **M:** Ông

từ đâu đến? **NK:** Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bảy giờ Phi-la-tô bảo Người rằng:

M: Ông không trả lời ta sao? Ông không biết rằng ta có quyền tha và cũng có quyền đóng đinh

ông vào thập giá. **NK:** Chúa Giê-su đáp lại rằng: **CG:** Quan chẳng có quyền gì trên tôi cả,

nếu từ trên không ban xuống cho quan, vì thế kẻ nộp tôi cho quan thì nặng tội hơn. **NK:** Từ lúc đó

Phi-la-tô tìm cách tha Người, nhưng người Do Thái lại la lên rằng: **DC:** Nếu quan tha cho nó,

thì quan không phải là kẻ nghĩa thiết của Hoàng Đế, ai tự xưng mình là Vua, tức là kẻ thù của

Vua. **NK:** Nghe nói thế, Phi-la-tô liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài, ông lên ngồi trên tòa

xử, nơi gọi là nền đá, tiếng Do Thái gọi là Gab-ba-tha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày

chuẩn bị lễ Vượt Qua. Phi-la-tô bảo dân rằng: **M:** Đây là Vua các người. **NK:** Nhưng họ càng

la lên rằng: **DC:** Dem đi, đem đi, đóng đinh nó vào thập giá. **NK:** Phi-la-tô nói rằng: **M:** Ta

đóng đinh Vua các người sao? **NK:** Các thượng tế đáp lại rằng: **DC:** Chúng tôi chỉ có một Hoàng Đế

là Cê-za-rê. **NK:** Bấy giờ Phi-la-tô trao Người cho họ đem đi đóng đinh. Vậy họ điệu Chúa

Giê-su đi, và chính Người vác thập giá đến nơi gọi là núi Sọ, tiếng Do Thái gọi là Gol-gô-tha.

Ở đó họ đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác: mỗi người một bên, còn Chúa

Giê-su thì ở giữa. Phi-la-tô cũng viết một tấm bảng và sai đóng trên thập giá. Bảng mang những

hàng chữ này: GIÊ-SU NA-ZA-RÉT, VUA DÂN DO THÁI. Nhiều người Do Thái đọc được

bảng đó, vì nơi Chúa Giê-su chịu đóng đinh thì gần thành, mà bảng ấy viết bằng tiếng Do Thái,

Hy Lạp và La Tinh. Vì thế, các thượng tế đến thưa với Phi-la-tô rằng: **DC:** Xin đừng viết Vua dân

Do Thái, nhưng nên viết: Người này đã xưng mình là Vua dân Do Thái. **NK:** Phi-la-tô đáp lại

rằng: **M:** Điều ta đã viết là viết. **NK:** Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê-su trên thập giá rồi

thì họ lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần còn cái áo dài là áo không có đường

khâu, đan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau rằng: **DC:** Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm ai
 được thì lấy. **NK:** Như vậy là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Chúng đã chia nhau các áo Ta, và đã rút
 thăm áo dài của Ta. Chính quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê - su có Mẹ
 Người, cùng với chị Mẹ Người là Ma - ri - a, vợ ông Clê - ô - pha, và Ma - ri - a Ma - da - lê - na.
 Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê - su thưa cùng Mẹ rằng: **CG:** Thưa
 Bà, này là con Bà. **NK:** Rồi Người lại nói với môn đệ rằng: **CG:** Đây là Mẹ con. **NK:** Và từ giờ
 đó môn đệ đem Mẹ về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh Thánh được
 ứng nghiệm, Chúa Giê - su nói rằng: **CG:** Ta khát. **NK:** Ở đó có một bình đầy giấm. Họ liền
 lấy miếng bông biển, thấm đầy giấm cắm vào đầu ngành cây hương thảo đưa lên miệng Người. Khi
 đã nếm giấm rồi, Chúa Giê - su phán rằng: **CG:** Mọi sự đã hoàn tất. **NK:** Rồi Người gục đầu
 xuống mà tắt thở. **(Quì Gối Thình Lặng Trong Giây Lát.)** **NK:** Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ, để tội
 nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sa - bát, vì là ngày đại lễ, nên người Do Thái xin Phi - la -

tô cho đánh giập ống chân tội nhân và cho cát xác xuống. Quân lính đến đánh giập ống chân của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê - su, họ thấy Người đã chết, nên không đánh giập ống chân Người nữa, nhưng một tên lính cầm đòng đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra. Kẻ đã xem thấy thì làm chứng, và chứng của người ấy xác thực, và người ấy biết rằng mình nói thực để anh em cùng tin. Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Người ta sẽ không đánh giập một cái xương nào của Người.

Lại có lời khác rằng: Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua. Sau đó, Giu - se người xú A - ri - ma - thi - a, môn đệ Chúa Giê - su nhưng thầm kín vì sợ người Do Thái, đến xin Phi - la - tô cho cát xác Chúa Giê - su. Phi - la - tô cho phép. Ông đến cát xác Chúa Giê - su xuống. Ni - cô - dê - mô cũng đến, ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giê - su ban đêm. Ông đem theo chùng một trăm cân mộc dục, trộn lẫn với trầm hương. Họ lấy xác Chúa Giê - su và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm theo tục lệ khâm liệm của người Do Thái. Ở nơi Chúa Giê - su chịu

đồng đình có một cái vườn, và trong vườn đó có một ngôi mộ mới chưa chôn cất người nào. Vì
là ngày chuẩn bị lễ của người Do Thái, và ngôi mộ lại rất gần, nên họ mai táng Người ở đó.